

ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යාපෘතිය

ශාන්ත ගුණවර්ධන

ශ්‍රී ලංකාව සුවිසල් ජෛවවිවිධත්වයකට හිමිකම් කියන රටකි. ඒක දේශික ශාක සහ පෘෂ්ඨවංශිකයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් මෙරට පැවතීම පාදකව, ශ්‍රී ලංකාව ලෝකයේ "ජෛවවිවිධත්වය පිළිබඳ විශේෂිත තෝතැන්නක්" (biodiversity hotspot) ලෙස වර්ගීකරණය කර ඇත. ශ්‍රී ලංකාව සිය ආර්ථිකයේ තිරසර පැවැත්ම උදෙසා ඒ සතු ජෛවවිද්‍යාත්මක සම්පත් මත යැපෙයි. එහෙයින් ජෛවවිවිධත්වයට එල්ල වන ඕනෑම තර්ජනයක් පිළිබඳව සැලකිලිමත්වීම අතිශයින් වැදගත්වේ. පරිසරමය ප්‍රතිපත්ති නිරවුල්ව සකස්කිරීමේදී ශ්‍රී ලංකාව පූර්වගාමී ප්‍රවේශයක් අනුගමනය කර ඇති අතර ජෛවවිද්‍යාත්මක විවිධත්වය පිළිබඳ ප්‍රඥප්තිය (Convention on Biological Diversity) ආරම්භයේදීම එනම් 1994 දී අපරානුමත (අත්සන් කළ) කළ රාජ්‍යයක් ද වෙයි. එසේම ශ්‍රී ලංකාව 2004 වර්ෂයේදී ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳව වන කාට්ජනා ක්‍රියාපටිපාටියද අපරානුමත කරනු ලැබීය. එමගින් සජීව විකරණය කළ ජීවීන් හෙවත් ජානමය වශයෙන් විකරණය කළ ජීවීන් ලෙස හැඳින්වෙන ජීවීන් සුරක්ෂිත ආකාරයෙන් හුවමාරුව, හැසිරවීම සහ භාවිතය වෙත යොමුවීමට අපේක්ෂිතයි.

ශ්‍රී ලංකා රජය, සජීව විකරණය කළ ජීවීන් (Living Modified Organisms - LMO) භාවිතයේ

සුරක්ෂිතතාවය තහවුරු කිරීම සඳහා පියවර කිහිපයක්ම ගෙන තිබේ. නූතන ජෛවතාක්ෂණය සුරක්ෂිත ක්‍රමවේද භාවිතයේදී ප්‍රමාණවත් මට්ටමක ආරක්‍ෂාවක් පැවතීම තහවුරු කරනු උදෙසා, ජෛවතාක්ෂණ විවිධත්වය පිළිබඳ ප්‍රඥප්තිය සහ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ කාට්ජනා ක්‍රියාපටිපාටිය සඳහා වන ජාතික කේන්ද්‍රස්ථානය ලෙස ක්‍රියාකරමින් සිටින පරිසරය පිළිබඳ විෂයභාර අමාත්‍යාංශයේ ජෛවවිවිධත්ව ලේකම් කාර්යාලය වෙත පැවරීම සිදුකර ඇත. ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතාව ව්‍යුහමය සැකිලි රාමුව සහ ජෛවසුරක්ෂිතතා ප්‍රතිපත්තිය සකස්කරනු ලැබීය. මෙම ලේඛන දෙකම 2005දී කැබිනට් මණ්ඩලය මගින් අනුමත කරනු ලැබීය. මෙයට අමතරව ජාතික කේන්ද්‍රීය මධ්‍යස්ථානය විසින් නූතන ජෛවතාක්ෂණ නිෂ්පාදන සඳහා කටයුතු කළ හැකි නීති සකසමින් 2014 දී ජෛවසුරක්ෂිතතා පනත සකස්කරනු ලැබීය.

එසේ පැවතියද ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යුහමය සැකිලි

රාමුව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා බොහෝ අංශ තුළ ප්‍රමාණවත් ධාරිතාවක් ඇතිකිරීම අවශ්‍යතාවයක්ව පවතියි. එසේ අවබෝධය ලැබිය යුතු අංශ අතර නියාමනය, අවදානම් තක්සේරුව, සොයාගැනීම සහ නූතන ජෛවතාක්ෂණ නිෂ්පාදන පිළිබඳ අවබෝධය, ආදිය වෙයි. එබැවින් සජීවී විකරණය කළ ජීවීන් ආරක්ෂිත සහ තිරසර ලෙසින්, වැඩි ප්‍රයෝජන ලැබීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාව තුළ අවශ්‍ය ධාරිතාව නංවාලීමේ හදිසි අවශ්‍යතාවයක් මතුව ඇත. රට තුළ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිහිටුවීම සඳහා ධාරිතාව ගොඩනැගීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනාගත් ජෛවසුරක්ෂිතතා ජාතික කේන්ද්‍රීය මධ්‍යස්ථානය, එක්සත් ජාතීන්ගේ ආහාර සහ කෘෂිකර්ම සංවිධානය

1 වන පිත්තුරය - ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ මහා සැලසුම ජෛවසුරක්ෂිතතා නියාමන සහ ජෛවසුරක්ෂිතතා පරිපාලන සහ කාර්යාත්මක ක්‍රියාපිළිවෙළ සඳහා වන අත්පොත යනාදියෙහි කෙටුම්පත් සකස් කිරීම සඳහා පැවැත්වූ පාර්ශවකරුවන්ගේ උපදේශාත්මක වැඩමුළුව - 2019 පෙබරවාරි

සමග තාක්ෂණික සහය ලැබීම සහ ඒ හා හවුල්කාරීත්වයක් ඇතිකරගනිමින් ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යාපෘතිය ආරම්භ කරනු (ජෛවසුරක්ෂිතතා කාට්ඡනා ක්‍රියාපටිපාටියට අනුව ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යුහමය සැකිලි රාමුව ක්‍රියාත්මක කිරීම) ලැබුයේ 2017 දීය. වසර 4ක් පුරා දිවෙන මෙම ව්‍යාපෘතියට අවශ්‍ය අරමුදල් සපයන්නේ, අප වෙසෙන පෘථිවියේ ඉතාම භාරදුර පරිසරමය ගැටළු විසඳීම සඳහා උදව් සපයන ජාත්‍යන්තර අරමුදල් ලබාදෙන ගෝලීය පරිසර පහසුකම මගිනි.

ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යාපෘතියෙහි අරමුණ වනුයේ, ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ කාට්ඡනා ක්‍රියාපටිපාටියට අනුකූලවෙමින් ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යුහමය සැකිලි රාමුව සඵලමත් ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය නියාමන, ආයතනික සහ තාක්ෂණ කුසලතා ශක්තිමත් කිරීමය.

මෙම ව්‍යාපෘතියෙහි 1 වන සංරචකය මගින් අවධාරණය කරනුයේ ජෛවතාක්ෂණයෙහි ප්‍රතිපත්ති, ආයතනික සහ නියාමනය සඳහා වන ව්‍යුහමය රාමු ශක්තිමත් කිරීමය. 2 වන සංරචකයෙහි අරමුණු වනුයේ අවදානම් තක්සේරුව, අවදානම් කළමනාකරණය සහ අවදානම් සන්නිවේදනය සඳහා පවතින පද්ධතීන් ඉහළ නංවාලීමය. 3 වන සංරචකය අවධානය යොමුකරනුයේ සජීවී විකිරණය කළ ජීවින් අනාවරණය කරගැනීම සහ හඳුනාගැනීම සඳහා වන තාක්ෂණික ශක්‍යතාව සංවර්ධනය කිරීමටය. ඉලක්කගත අධ්‍යාපනය හා විහිදුම් වැඩසටහන් මගින් ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ අවබෝධය නංවාලීමට හා තීරණ ගැනීම සඳහා ජනතා සහයෝගය ලැබීම දියුණු කිරීම උදෙසා සහාය වීම 4 වන සංරචකයේ අරමුණය.

මෙම ව්‍යාපෘතිය සාර්ථකවීමට හේතුවූයේ, ලෝක ආහාර සංවිධානය මගින් සැපයූ ජාතික සහ අන්තර්ජාතික

උපදෙස් මෙන්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සම්බන්ධ වූ හවුල්කරුවන්ගෙන් ලද ඵලදායී තාක්ෂණික සහයෝගයය.

2 වන පින්තූරය - "බයෝටෙක් කොන්සෝර්ටියම් ඉන්ඩියා ලිමිටඩ්" සහ ජාතික විද්‍යා පදනම් තාක්ෂණික සහය ඇතිව, සජීවී විකරණය කළ ජීවින්ගේ අවදානම් තක්සේරුව සාකච්ඡාව සඳහා පැවති පාර්ශවකරුවන්ගේ උපදේශනමක වැඩමුළුව - 2019 සැප්තැම්බර්

පනතේ කෙටුම්පත මගින් මූලික කාර්යභාරයක් ඉටුකරන පුද්ගලයන් සහ ඔවුන්ගේ වගකීම් සංක්ෂිප්ත

නවදිල්ලි නුවර බයෝටෙක් කොන්සෝර්ටියම් ඉන්ඩියා ලිමිටඩ්, මෙහි සංරචක 1, 2 හා 3 සඳහා තාක්ෂණික සහය සපයයි. ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයෙහි කෘෂිකර්ම ජෛවතාක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය 3 වන සංරචකයට තාක්ෂණික සහාය සපයන අතරම ද්විතීයික සහ තෘතීයික අධ්‍යාපන මට්ටම් සඳහා අවශ්‍ය ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ විෂයමාලාව සහ අධ්‍යාපනික උපකරණ සකස් කිරීමේ ද නියැලෙයි. ජාතික විද්‍යා පදනම (NSF) 2 වන සංරචකයට සහ ජෛව සුරක්ෂිතතාවය විවිධ පාර්ශවකරුවන්ගේ දැනුවත්භාවය නංවාලීම සඳහා උදව් වන දැනුම සපයන උපකරණ සංවර්ධනයට සහාය දෙයි. පසුගිය වසර කිහිපය තුළදී ව්‍යාපෘතිය එම සංරචක 4 තුළින්ම බොහෝ ජයග්‍රහණ හිමි කරගෙන ඇත.

රට තුළ ජෛවසුරක්ෂිතතාව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සඵලමත් නියාමන පද්ධතියක පැවතීම අත්‍යාවශ්‍ය වන අතරම ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ කාට්ඡනා ක්‍රියාපටිපාටියට අත්සන් කළ රටක් වශයෙන් එය ශ්‍රී ලංකාව මත පැවරුන ජාතික වගකීමක්ද වෙයි. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ නියාමන පද්ධතියක් ශක්තිමත් ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍යයෙන්ම සිදුවිය යුතු ජෛවසුරක්ෂිතතා පනත කෙටුම්පත් කිරීමට ලද හැකියාව සුවිශේෂී ජයග්‍රහණයකි. මෙම ජෛවසුරක්ෂිතතා

ලෙස හඳුනාගනිමින් රටෙහි නියාමන ක්‍රියාවලිය සිදුවන ආකාරය දක්වයි. විශේෂයෙන් සජීවී විකරණය කළ ජීවින් සම්බන්ධව කටයුතු කිරීමට මෙරටදී කෙටුම්පත් වූ ප්‍රථම නීතිය වන මෙය, ජාතික බලාත්මක අධිකාරියෙහි, ආංශික බලාත්මක අධිකාරියන්හි සහ අනෙකුත් තීරණ ගන්නා ආයතනවලට සජීවී විකරණය කළ ජීවින් අනුමත කිරීමේදී ඒවා පරිසරයට සහ මානව සෞඛ්‍යයට ආරක්ෂිත නම් පමණක් අනුමත කිරීමට අවශ්‍ය කාර්යභාරයන් සනිටුහන් කර ඇත.

වර්ෂ 2014 දී ජෛවසුරක්ෂිතතා පනත කෙටුම්පත් කිරීමෙන් පසුව, එය යොදාගැනීම ව්‍යාප්ත කිරීම උදෙසා ව්‍යාපෘතිය මගින් සංශෝධනයට ලක්කරමින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය නීතිගත කිරීම් දෙසට යොමු කරනු ලැබීය. එසේම ජෛවසුරක්ෂිතතා නියාමන, ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ මනා සැලැස්ම සහ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ පරිපාලනමය සහ කාර්යාත්මක ක්‍රියාපිළිවෙළ සඳහා වන අත් පොතද ව්‍යාපෘතිය යටතේ කෙටුම්පත් කරනු ලැබීය. මෙම කාර්යයන් සඳහා තාක්ෂණික සහාය, ජාත්‍යන්තර උපදේශක, ඉන්දියාවේ ආචාර්ය රන්ජනී වැරියර සහ ජාතික උපදේශකයන් වූ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වෛද්‍ය ආනන්ද ජයලාල් සහ නීතිඥ ආනන්දලාල් නානායක්කාර විසින්

සපයනු ලැබීය. මෙම ව්‍යාපෘතියෙහි පළමු සංරචකය ලෙස, “ශ්‍රී ලංකා ජෛවසුරක්ෂිතතා තොරතුරු නිෂ්කාශනාගාර නිවහන” (Sri Lanka Biosafety Clearing House) නමින් ජෛවසුරක්ෂිතතාව සඳහාම වෙන්වූ වෙබ් අඩවියක් පිහිටුවනු ලැබීය. මෙම නිෂ්කාශනාගාරය සඳහා අවශ්‍ය තාක්ෂණික සහාය ඉන්දියාවේ “සීමාසහිත බයෝටෙක් කොන්සෝර්ටියම්” සහ ජාතික උපදේශක ආචාර්ය මහේෂ් අනපත්තු වෙතින් සැපයින.

ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ කාට්ච්නා ක්‍රියාපටිපාටියෙහි 15 වන වගන්තිය වෙන්වනුයේ සජීව විකරණය කළ ජීවින් හේතුවෙන් ඇතිවිය හැකි අවදානම් තක්සේරුව සඳහාය. ජෛවසුරක්ෂිතතා පනත් කෙටුම්පත තුළ මෙම වැදගත් මූලිකාංගය නියාමන අවශ්‍යතාවයක් ලෙස හඳුනාගෙන ඇත. එමගින් සජීව විකරණය කරන ලද ජීවින් තුළ පැවතීමට ඉඩ ඇති හානිකර බලපෑම්, ඒවා හා විනයට පෙර හඳුනාගැනීමට අවස්ථාව සැලසෙයි. ඒ අනුව විද්‍යාත්මකව පිළිගත හැකි ආකාරයට, සජීව විකරණය කළ ජීවින්ගේ අවදානම් තක්සේරුව කළ හැකි විශේෂඥතාවය ශ්‍රී ලංකාව තුළ පැවතීම අත්‍යවශ්‍යය. මෙම ශක්‍යතාව ශ්‍රී ලංකාව තුළ වඩාත් ශක්තිමත් කිරීම සඳහා ව්‍යාපෘතිය විසින් සජීව විකරණය කළ ජීවින් ගේ අවදානම් තක්සේරුවට අදාළ මාර්ගෝපදේශ කෙටුම්පත් කරනු ලැබූයේ ඉන්දියාවේ “සීමාසහිත බයෝටෙක් කොන්සෝර්ටියම්” සහ ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික විද්‍යා පදනමේ තාක්ෂණික සහාය ඇතිවය. ඒවා නම් (i) රසායනාගාරය තුළ සජීව විකරණය කළ ජීවින්ගේ ආරක්ෂිත භාවිතය පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශය, (ii) සජීව විකරණය කළ ශාක පරිසරයට ඇති කරන අවදානම් තක්සේරුව පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශය, (iii) සජීව විකරණය කළ ශාක යොදා කෙරෙන සීමිත ක්ෂේත්‍ර පිරික්සුම් සඳහා මාර්ගෝපදේශය, (iv) සජීව විකරණය කළ ශාකවලින් ලබාගත් ආහාරවල ආරක්ෂිතතාවය

3 වන පින්තූරය - ශ්‍රී ලංකාව තුළ සජීව විකරණය කළ ජීවින් නියාමන පරීක්ෂා කිරීම උදෙසා උත්සුකිත කිරීම සඳහා සුදුසු ජාතික රසායනාගාර ඇගයීමට ලක්කිරීම - 2019 මැයි (i) ජාතික ශාක නිරෝධායන සේවාව (NPQS) (ii) රජයේ රසපරීක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව (iii) ශ්‍රී ලංකා රේගුව (iv) කාර්මික තාක්ෂණ විද්‍යා ආයතනය (ITI) (v) කෘෂිකාර්මික ජෛවතාක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය (AgBC) ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය (vi) ජෛව රසායනය, අණුක ජීව විද්‍යාව සහ ජෛව තාක්ෂණය පිළිබඳ ආයතනය (IBMBB)

තක්සේරු කිරීම සඳහා මාර්ගෝපදේශ (v) ජානමය වශයෙන් විකරණය කළ මදුරුවන් පරීක්ෂා කිරීම සඳහා මාර්ගෝපදේශය, (vi) ආයතනයක ජෛවසුරක්ෂිතතා කමිටු සඳහා මාර්ගෝපදේශය, (vii) අවදානම් විශ්ලේෂණය සඳහා ව්‍යුහමය මූලික සැකිලි රාමුව යනාදියය. මෙයට අමතරව, සජීව විකරණය කළ ජීවින් පිළිබඳව අවදානම් තක්සේරුව සිදුකිරීම සඳහා අදාළ පුද්ගලයන් පුහුණු කිරීම සඳහාද ව්‍යාපෘතිය සැලසුම් කර ඇත. මෙම පුහුණුව ලබන අය අතරින් කිහිපදෙනෙකු, ක්ෂේත්‍රයෙහි ජාත්‍යන්තර ඉහළම ව්‍යවහාර පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම සඳහා විදේශ පුහුණුව ලබාදීමටද කටයුතු කෙරී ඇත.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යුහමය සැකිලි රාමුව ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහිලා අවශ්‍ය සමෝධානික අංගයක් ලෙස ජනතා අවබෝධය නංවාලීම දැක්විය හැකිය. මානව පරිභෝජනය හෝ පරිසරය හෝ වෙන සජීව විකරණය කළ ජීවින් මුදාහැරීමේ අවස්ථාව පැමිණිවිට ඒ සඳහා තීරණ ගැනීමේදී පොදුජනතා සහභාගීත්වයද එක් අංගයකි. කාට්ච්නා කාර්යපටිපාටියෙහි 23 වන වගන්තියෙහි මෙසේ සඳහන් වෙයි. “සජීව විකරණය කළ ජීවින් හා සම්බන්ධ තීරණ ගැනීමේදී පොදුජනතාවගේ අදහස් විමසිය යුතු අතරම ගත් තීරණ කවරේද යන්න පිළිබඳවද ජනතාව දැනුවත් කළ යුතුය” එහෙයින් සජීව විකරණය කළ ජීවින් පිළිබඳ අදාළ තොරතුරු ජනතාව අත පත්කිරීම අවශ්‍යතාවයකි.

මිනිසුන්, සජීව විකරණය කළ ජීවින් හා වින කිරීම හෝ ඒවායින් වැළකී සිටීමට හෝ තීරණය කරන්නේ නම් එය ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික නිගමනයකි. කෙසේ නමුත්, වැරදි තොරතුරු ලැබීම සහ මිථ්‍යා මත ඇතිවීම, සජීව විකරණය කළ ජීවින් පිළිබඳ තීරණ ගැනීමේදී

4 වන පින්තූරය - ජෛව තාක්ෂණය, සජීව විකරණය කළ ජීවින් සහ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳව එළවළු වගා කරන ගොවීන් සතු අවබෝධය ඇගයීමට පැවැත්වූ කේන්ද්‍රීය කණ්ඩායම් සාකච්ඡාව - 2018 අගෝස්තු

1. ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ ප්‍රතිපත්ති, ආයතනමය සහ නියාමන සැකිලි රාමුව ශක්තිමත් කිරීම

2. අවදානම් කක්ෂේරුව, අවදානම් කළමනාකරණය සහ අවදානම් සන්නිවේදනය සඳහා පද්ධතිය ශක්තිමත් කිරීම

3. සජීව විකරණය කළ ජීවීන් සොයාගැනීම සහ හඳුනාගැනීම සඳහා තාක්ෂණ ධාරිතාව සංවර්ධනය කිරීම

4. දැනුම සංවර්ධනය, පොදුජන දැනුවත්බව, අධ්‍යාපනය සහ සහභාගීත්වය

දරුණු පලවිපාක ඇතිකළ හැකිය. එහෙයින් නූතන ජෛවතාක්ෂණය, එමගින් ඇතිවන නිෂ්පාදන සහ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳව ජනතාව මනා අවබෝධයක් ලබා තිබීම වැදගත්ය. විශේෂයෙන්ම රටක් තුළ සජීව විකරණය කළ ජීවීන් සඳහා අනුමැතිය ලබාගැනීමේ ක්‍රියාවලියේදී දැනුවත්ව තීරණ ගැනීමට ජනතාව සහභාගීවීම අතිශයින් වැදගත්ය. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යුහමය සැකිලි රාමුව සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක කිරීමට නම් පොදු ජනතාව ඇතුළු උනන්දුවක් දක්වන සියලු පාර්ශවකරුවන් තුළ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ දැනුම නංවාලීම සහ දැනුවත්භාවය ඉහළ නැංවීම සිදුවීම අත්‍යාවශ්‍ය කරුණකි.

දැනුවත්භාවය නංවාලීමේ ප්‍රථම කාර්යය ලෙස ව්‍යාපෘතිය මගින් මාධ්‍ය සම්මන්ත්‍රණයක් සංවිධානය කරනු ලැබූයේ ව්‍යාපෘතිය පිළිබඳව සහ ශ්‍රී ලංකාවේ ජෛවසුරක්ෂිතතා කාර්යයන් තේමාකරගෙනය. සජීව විකරණය කළ ජීවීන් සහ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳව උනන්දුවක් දක්වන පාර්ශවකරුවන් කණ්ඩායම් අතර පවත්නා අවබෝධය නිගමනය කිරීම උදෙසා ව්‍යාපෘතිය විසින් කේන්ද්‍රීය කණ්ඩායම් සාකච්ඡා, ප්‍රධාන තොරතුරු සපයන්නන් සමග සාකච්ඡා කිරීම, ප්‍රශ්න මාලාවක් සැපයීම ආදිය හරහා පාදපේබිය සමීක්ෂණයක් සිදුකරනු ලැබීය. මෙම සමීක්ෂණය තුළින් හෙළිදරව්වූ තොරතුරු අනුව පොදුජනතාව අතරින් සමහර දෙනෙකු තුළ බොහෝ මිට්‍යා මත සහ වැරදි වැටහීම් පවතින බව හෙළිදරව් විය. මෙම සමීක්ෂණය

මගින් එක්රැස් කළ තොරතුරු, ශ්‍රී ලංකාව සඳහා ජෛවසුරක්ෂිතතා සන්නිවේදන ක්‍රමෝපායයන් සකස් කරන ජාත්‍යන්තර උපදේශිකා ආචාර්ය මහාලෙච්චම් අරුණන් විසින් දැනුවත් කිරීමේ සහ දුරස්ථ වැඩසටහන් සැකසීම සඳහා උපයෝගී කරගෙන ඇත.

4 වන සංවර්ධනය යටතේ, ව්‍යාපෘතිය ශ්‍රී ලංකාවේ ද්විතීයික සහ තෘතීයික අධ්‍යාපන මට්ටම් තුළට ජෛවසුරක්ෂිතතාව සමෝධානය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය විෂයමාලාව සහ පාඨමාලා අන්තර්ගතය සංවර්ධනය සිදුවෙයි. මෙම ක්‍රියාකාරකම සඳහා අවශ්‍ය තාක්ෂණික සහාය කෘෂිකර්ම ජෛවතාක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය විසින් සපයන අතර එම මධ්‍යස්ථානය මෙම කර්තව්‍යය සාර්ථක කරගැනීම සඳහා ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය හා අනෙකුත් අදාළ ආයතන සමග එක්ව කටයුතු කරමින් සිටියි. මෙම ව්‍යාපෘතිය සමගින්, උනන්දුවක් දක්වන පාර්ශව කණ්ඩායම් අතර ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ දැනුම නංවාලීම සඳහා මෙරට භාවිත කරන භාෂා තුනෙන්ම දැනුවත් කිරීම සඳහා වන උපකරණ කිහිපයක්ම සංවර්ධනය කර ඇත. ජෛවතාක්ෂණය සහ අනෙකුත් විද්‍යාත්මක ක්ෂේත්‍ර රාශියක විද්වතුන්ගෙන් සමන්විත ජාලයක් වන ජාතික විද්‍යා පදනම මෙම කාර්යය සඳහා අවශ්‍ය තාක්ෂණික සහාය සපයයි. ව්‍යාපෘතිය මගින් ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ අර්ධ වාර්ෂික, ත්‍රෛමාසමය පුවත් ලිපියක් ප්‍රකාශයට පත්කිරීම ආරම්භ කර ඇති අතර දැනටමත් එහි කලාප තුනක් ප්‍රකාශයට පත්කිරීමට සමත්ව ඇත. සෑම කෙනෙකු තුළම ජෛවතාක්ෂණය,

නූතන ජෛවතාක්ෂණය සහ ජෛවසුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් දැනුමක් පැවතීම සහ දැනුවත්ව තීරණගැනීමේ හැකියාව තහවුරු කිරීම උදෙසා උනන්දුවක් දක්වන විවිධ කණ්ඩායම් සඳහා වන දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් මෙම ව්‍යාපෘතිය මගින් නොකඩවා සිදුකෙරෙනු ඇත.

ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යාපෘතියේ ප්‍රගතිය, ඒ සඳහා එක්වූ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ සහයකයන්, උපදේශකයන්, පාර්ශවකරුවන් සහ විවිධාකාරයෙන් උදව් කළ අනෙකුත් අයගේ කැපවීමේ ප්‍රතිඵලයකි. ව්‍යාපෘති කණ්ඩායම්, මෙම ව්‍යාපෘතිය සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට එක්වූ සෑම අයෙකුගෙන්ම ලද සහයෝගයට කෘතඥතාවය පුදකරයි. ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යාපෘතිය එහි අරමුණ සාක්ෂාත් කරගත් විට, ආරක්ෂිත හා තිරසර අන්දමින් නූතන ජෛවතාක්ෂණයේ ඵල ප්‍රයෝජන වඩාත් වැඩියෙන් ලබාගැනීමට ප්‍රමාණවත් ධාරිතාවක් ශ්‍රී ලංකාව සතුව ඇත.

ශානක ගුණවර්ධන
 ව්‍යාපෘති කළමනාකරු
 ජාතික ජෛවසුරක්ෂිතතා ව්‍යාපෘතිය
 එක්සත් ජාතීන්ගේ ආහාර සහ
 කෘෂිකර්ම සංවිධානය
 Shanaka.gunawardene@fao.org
 07199220201

